

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 28 februari 2019
(OR. en)

6623/19

SOC 107
EMPL 76
EDUC 77
ECOFIN 189

NOT

från: Ordförandeskapet
till: Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet

Ärende: Den europeiska planeringsterminen 2019
– Riktlinjedebatt

För delegationerna bifogas ett diskussionsunderlag utformat av ordförandeskapet inför riktlinjedebatten vid mötet i rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) den 15 mars 2019.

Den europeiska pelaren för sociala rättigheter – ett initiativ för att få arbetsmarknaden och systemen för socialt skydd att fungera bättre i hela EU

Den europeiska planeringsterminen 2019 – riktlinjedebatt

Rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) den 15 mars 2019

I den europeiska pelaren för sociala rättigheter, som proklamerades vid toppmötet för rättvisa jobb och tillväxt i Göteborg den 17 november 2017, fastställs principerna för ett mer socialt Europa för alla EU-medborgare. Pelaren syftar till att stärka de sociala rättigheterna genom att stödja rättvisa och välfungerande arbetsmarknader och trygghetssystem, både på kort och på medellång sikt.

Trots den ekonomiska uppgången krävs ytterligare ansträngningar för att främja en mer hållbar och inkluderande tillväxt, bland annat innovativa sätt att förbättra de sociala systemen och stimulera skapandet av kvalitetsjobb i hela EU. För att dessa mål ska kunna uppnås är det särskilt viktigt att stimulera färdigheter och produktivitet, minska skillnader och säkerställa att den europeiska pelaren för sociala rättigheter genomförs på ett effektivt sätt. Vidare finns det ett behov av att stärka Ekonomiska och monetära unionen.

Genomförandet av de principer som fastställs i den europeiska pelaren för sociala rättigheter måste stödjas genom att man anslår adekvata resurser för att förbättra sysselsättningsmöjligheterna, särskilt för dem som befinner sig längst bort från arbetsmarknaden. Särskild uppmärksamhet måste ägnas åt förebyggande åtgärder och åt att säkerställa att strategierna samordnas.

Om arbetsmarknaderna ska bli mer dynamiska är det avgörande att investera i färdigheter och ändamålsenliga och adekvata verktyg. Det är viktigt att upprätthålla en balans mellan yrkesutbildning och annan utbildning och mellan enskilda personer och arbetsgivare i fråga om ansvar.

Samtidigt behövs en lämplig balans mellan aktiva arbetsmarknadsåtgärder och lämpliga nivåer av socialt skydd, på grundval av en flerdimensionell metod, bland annat en flexibel uppsättning åtgärder i enlighet med varje medlemsstats socioekonomiska särdrag.

Att skapa fler och bättre arbetstillfällen är också ett av huvudmålen i Europa 2020-strategin. Mot denna bakgrund utformades den europeiska sysselsättningsstrategin, med dess riktlinjer för sysselsättningen och dess program, för att bidra till ekonomisk tillväxt och jobbskapande, arbetstagarnas rörlighet och sociala framsteg. Europa 2020-strategin närmar sig sitt slut. Sålunda kommer EU att behöva fundera över hur arbetet ska fortsätta. Unionen behöver framför allt maximera synergieffekterna mellan EU:s politik och FN:s mål för hållbar utveckling.

Samtidigt måste medlemsstaterna fortsätta att genomföra en politik som syftar till att upprätthålla en optimal sysselsättningsnivå genom att skapa nya arbetstillfällen, bevara befintliga arbetstillfällen och öka arbetslösas anställbarhet och genom att förbättra och anpassa deras färdigheter till den lokala arbetsmarknadens krav.

Vad gäller arbetets nya värld, där arbetslivet blir längre, mer diversifierat och rörligt, måste social- och sysselsättningspolitiken skräddarsys till denna nya verklighet för att arbetstagarna ska kunna skaffa sig lämpliga färdigheter, vilket skulle göra det lättare för dem att få behörighet att utöva olika yrken (säkerställande av arbetskraftens rörlighet). Samtidigt måste man även säkra eller till och med höja den sociala skyddsnivån för nya anställningsformer. Sådana system behöver anpassas till arbetstagarnas och arbetsgivarnas förmåga att bidra och till nya anställningsmönster och de måste ta hänsyn till den demografiska dynamiken och befolkningsframskrivningar. Förvärvade rättigheter till socialt skydd bör också bevaras vid en övergång mellan olika arbetssituationer i enlighet med nationell praxis.

Samtidigt handlar bemötandet av de utmaningar som kvarstår på EU-nivå när det gäller arbetslöshet till stor del om att arbetstillfällena måste bli både fler till antalet och mer diversifierade. Ytterligare investeringar krävs för att stimulera tillväxten och utforma en miljö som gynnar skapandet av kvalitetsjobb, både genom att man genomför program för utveckling av entreprenörskap och genom att man minskar skattetrycket på arbete.

Pågående förändringar i anställningsmönster skiftar också ansvarsbalansen mellan arbetsgivare och arbetstagare. I vissa fall kommer troligen arbetstagarnas ansvar för de egna arbetsvillkoren att öka. Oavsett förändringarna i sysselsättningsstrukturen måste anständiga arbetsvillkor säkerställas för alla.

En av beståndsdelarna i en fungerade inre marknad är hänsynstagandet till de sociala konsekvenserna av de reformer som krävs för att stimulera sysselsättningen och tillväxten och stärka konkurrenskraften.

I samband med dessa nya europeiska tendenser måste man fastställa nya sätt att främja ett tillförlitligt och flexibelt förhållande mellan arbetsmarknadens parter, tillsammans med lämpligt stöd vid övergångar, samtidigt som man undviker en segmentering av arbetsmarknaden och säkerställer ett skydd mot sociala risker.

Ministrarna uppmanas därför att överväga följande frågor:

- 1. Vilka åtgärder bör vidtas inom ramen för den europeiska pelaren för sociala rättigheter för att åstadkomma en bättre koppling mellan sysselsättningspolitiken och politiken för socialt skydd?*
- 2. Vilka (nya) instrument behövs på europeisk nivå för att stärka nationella och lokala initiativ för att skapa arbetstillfällen av hög kvalitet som leder till en inkluderande tillväxt?*
- 3. Med utgångspunkt i den erfarenhet som erhållits under de europeiska planeringsterminerna, vilka reformer krävs för att bekämpa arbetslösheten på ett effektivt sätt?*